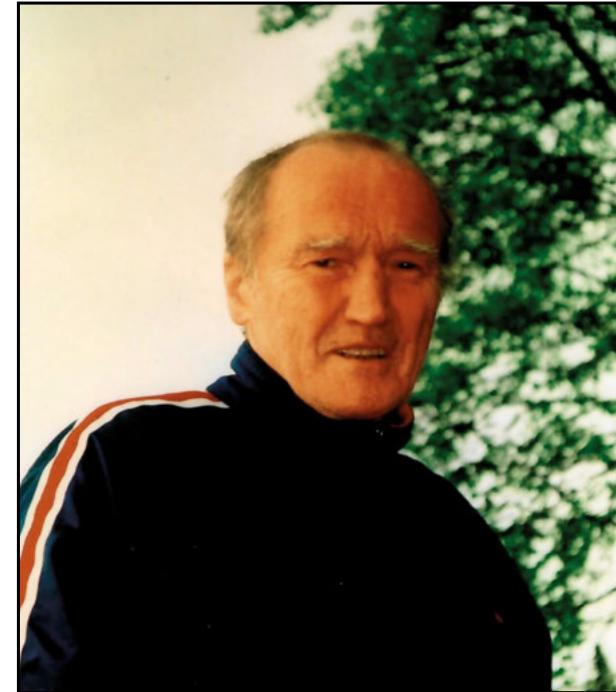

Ved graven

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Johan Brede Rasmussen

* 20.9.1935 † 4.9.2021

Prest: Åse Maria Haugstad
Solist: Erik Roland Egeberg-Jensen
Organist: Colin Smith

www.wangbegravelse.no

Deltakerregistrering
Nett: iqr.no/4w87

Nordstrand kirke
torsdag 23. september 2021

Alltid freidig når du går
veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når
først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt!
Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt
skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært,
dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært,
døden ikke heller.

Minneord

Soloinnslag

The last farewell (Roger Whittaker)

Deg være ære, Herre over dødens makt!
Ewig skal døden være Kristus underlagt!
Lyset fyller haven, se en engel kom,
åpnet den stengte graven, Jesu grav er tom!
Deg være ære, Herre over dødens makt!
Ewig skal døden være Kristus underlagt.

Se, Herren lever! Salig morgenstund!
Mørkets makter bever. Trygg er troens grunn.
Jubelropet runger: Frelseren er her!
Pris Ham, alle tunger, Kristus Herre er!
Deg være ære, Herre over dødens makt,
evig skal døden være Kristus underlagt.

Frykt ikke mere! Ewig er han med.
Troens øye ser det: Han gir liv og fred.
Kristi navn er ære, seier er Hans vei,
evig skal Han regjere, aldri frykter jeg!
Dug være ære, Herre over dødens makt,
evig skal døden være Kristus underlagt.

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Soloinnslag
Har du fyr (Ola Bremnes)